

DerekPrince

Người dịch: Angel Dương

**Chìm Ngập
Trong Thánh Linh**

**CHỨC VỤ DEREK PRINCE – CHÂU Á / THÁI
BÌNH DƯƠNG**

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

NGUYÊN TÁC: IMMERSION IN THE SPIRIT

Bản quyền © 1970 Chức vụ Derek Prince Quốc tế

Được xuất bản bởi Mục vụ Derek Prince - Châu Á/Thái Bình Dương

Hộp thư số 2029, Christ Church, New Zealand

admin@dpm.co.nz

Bản quyền đã được đăng ký.

Không phần nào của quyển sách này được sao chép hoặc truyền lại dưới bất kỳ hình thức nào hoặc bất kỳ phương tiện nào, điện tử hoặc máy móc, bao gồm bản photo, ghi âm, hoặc bằng các phương tiện lưu trữ thông tin và hệ thống phục hồi, mà không có văn bản cho phép từ nhà xuất bản.

Thiết kế bìa: DPM- Châu Á/ Thái Bình Dương

Để nhận thêm những sự dạy dỗ chất lượng từ Kinh Thánh của Derek Prince, xin vui lòng truy cập trang web:

www.dpmvietnam.org

<https://vi.dpmvietnam.org/> and <https://en.dpmvietnam.org>

CHÌM NGẬP TRONG THÁNH LINH

Trong việc xây dựng đời sống Cơ Đốc của chúng ta, Kinh Thánh cho biết một cách rõ ràng về những gì cần phải có để làm nền tảng cho đời sống thuộc linh của chúng ta. Giống như cấu trúc của một tòa nhà, nền tảng là điều hết sức quan trọng, bởi vì nếu không có một nền móng tương xứng, thì kích cỡ và độ bền của tòa nhà sẽ bị hạn chế. Cũng vậy, việc đặt nền tảng một cách đúng đắn cho tòa nhà thuộc linh của chúng ta rất là quan trọng.

Chúng ta tìm thấy những tín lý nền tảng của đời sống Cơ Đốc trong Hê-bơ-rơ 6:1-2.

Vậy, chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về đạo Đấng Christ mà tiến tới sự trưởng thành; đừng đặt lại những vấn đề nền tảng nữa, như: sự ăn năn các công việc chết, đức tin nơi Đức Chúa Trời, sự dạy dỗ về các báp-têm sự đặt tay, sự sống lại từ cõi chết và sự phán xét đời đời.

Hê-bơ-rơ 6:1-2

Với cuốn sách nhỏ này, chúng ta sẽ tiếp tục nghiên cứu đề tài thứ ba trong danh sách ở trên đó là về “*sự dạy dỗ về các báp-têm,*” và đặc biệt là nó liên hệ đến việc báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

Ôn lại bài học trước, từ “báp-têm” mà chúng ta thấy trong Kinh Thánh không phải từ tiếng Anh. Thật ra nó là sự chuyển ngữ từ tiếng Hy Lạp của từ *baptizo*. Nghĩa của từ Hy Lạp này hoàn toàn vượt hơn cả điều đang nói đến, nó có nghĩa là “chìm ngập”. Tôi sẽ sử dụng từ *chìm ngập* trong bài học này để mô tả phép báp-têm, và trong trường hợp này là ngập trong Thánh Linh.

Như chúng ta đã học trước đây, có hai cách để được chìm ngập. Đó là cách bạn đi xuống dưới hồ bơi, bạn ngụp xuống nước và ngoi lên lại. Cách này giống như là làm báp-têm bằng nước. Và cách với thác nước Niagara. Lần đầu tiên tôi đứng ngắm thác Niagara, tôi tự nhủ “Minh không thể đứng dưới thác dù chỉ một giây mà không bị ướt sũng”. Đây là cách nhận báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

Bất cứ nơi nào mô tả lại việc báp-têm bằng Đức Thánh Linh, thì đều cho thấy rằng nó chỉ xảy ra cùng một kiểu hoặc một cách tương tự đó là Đức Thánh Linh tuôn đổ từ trên xuống những người tiếp nhận. Dù trong kiểu gì đi nữa thì bạn cũng hoàn toàn được chìm ngập, chứ không phải chỉ được ướt một phần hay là ướt lắc rắc mà thôi.

Chúa Giê-Xu: Đấng Làm Báp-Têm

Khi để ý kỹ chúng ta sẽ thấy rất thú vị; trong mỗi phần giới thiệu của bốn sách Phúc Âm thì tất cả đều tuyên bố một cách đặc biệt là Chúa Giê-xu Christ sẽ làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Tôi nghĩ rằng quá ít người để ý đến sự kiện này.

Trong sách phúc âm Ma-thi-ơ, Giăng Báp-tít nói rằng:

“Tôi làm báp-têm cho các người bằng nước để ăn năn tội; nhưng Đấng đến sau tôi, uy quyền hơn tôi, tôi không đáng xách dép cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và lửa.”

Ma-thi-ơ 3:11

Trong sách Mác, Giăng Báp-tít lại tuyên bố lần nữa:

“Tôi làm báp-têm cho các người bằng nước, nhưng Ngài sẽ làm báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh.”

Mác 1:8

Sách phúc âm Lu-ca ghi chép lại rằng Giăng Báp-tít đã phát biểu:

Vì vậy, Giăng trả lời với mọi người: “Tôi làm báp-têm cho các người bằng nước; nhưng có một Đấng uy quyền hơn tôi sẽ đến, tôi không đáng mở quai dép cho Ngài. Ngài sẽ làm báp-têm cho các người bằng Đức Thánh Linh và lửa.”

Lu-ca 3:16

Trong sách phúc âm Giăng, lời tuyên bố này gồm cả việc chính thức giới thiệu về Chúa Giê-xu qua người đi trước dọn đường cho Ngài, đó là Giăng Báp-tít. Ở mỗi phần giới thiệu của bốn sách Phúc Âm, tất cả đều công bố một cách đặc biệt rằng Chúa Giê-xu sẽ báp-têm cho dân sự của Ngài bằng Đức Thánh Linh. Trong sách phúc âm Giăng, sự giới thiệu này đầy đủ hơn.

29 Hôm sau, Giảng thấy Đức Chúa Jêsus đến với mình, thì nói rằng: “Kìa Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi của thế gian đi!... 33 Chính tôi vốn không biết Ngài, nhưng Đấng đã sai tôi làm báp-têm bằng nước có phán với tôi: ‘Đấng mà người sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống, ngự lên trên, ấy là Đấng làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh.’ 34 Tôi đã thấy và làm chứng rằng, đây chính là Con Đức Chúa Trời.”

Giăng 1:29, 33-34

Chỗ này Giảng Báp-tít nói về ba điều: Đây là Chiên Con của Đức Chúa Trời; đây là Con của Đức Chúa Trời; và đây là Đấng làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Tất cả chúng ta đều quen thuộc với sự tuyên bố rằng Chúa Giê-xu là Chiên Con của Đức Chúa Trời, nhưng điều này chỉ được tuyên bố trong sách phúc âm Giăng, trong khi cả bốn sách Phúc Âm đều công bố một cách đặc biệt rằng Chúa Giê-xu là người làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nói cách khác, đây là một trong những điều quan trọng nhất mà chúng ta cần phải biết về Ngài.

Tất nhiên việc chúng ta biết được Chúa Giê-xu là Đấng Cứu Thế và biết Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời là một điều tuyệt vời. Nhưng nó không phải là chấm dứt tại đó. Rất quan trọng để chúng ta biết Chúa Giê-xu một cách cá nhân và một cách riêng tư rằng Ngài là Đấng làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Tôi không quá cường điệu khi nói rằng lời hứa này được nhắc đến thường xuyên như thế nào trong Tân ước.

Lời Hứa Ban Đức Thánh Linh

Sau khi chức vụ trên đất của Ngài hoàn tất và sau khi Ngài phục sinh, Chúa Giê-xu lại nhắc đến lời hứa này một lần nữa:

⁴ Trong khi họp mặt với các sứ đồ, Ngài dặn họ: “Đừng ra khỏi thành Giê-ru-sa-lem, nhưng phải ở đó chờ điều Cha đã hứa, là điều các con đã nghe Ta nói. ⁵ Vì Giăng đã làm báp-têm bằng nước, nhưng trong ít ngày nữa, các con sẽ được báp-têm bằng Đức Thánh Linh.”

Công Vụ 1:4-5

Chúa Giê-xu đã cẩn thận nhắc lại lời hứa mà Giăng Báp-tít đã giới thiệu về Ngài rằng Ngài là Đấng sẽ làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

Hầu hết tất cả những nhà bình luận Kinh Thánh đều đồng ý rằng lời hứa của Chúa Giê-xu đã được ứng nghiệm và được ký thuật lại trong sách Công Vụ 2:1-4, vào ngày lễ Ngũ Tuần:

¹ Đến ngày lễ Ngũ Tuần, các môn đồ nhóm họp tại một chỗ. ² Thình lình, có tiếng động từ trời đến như tiếng gió thổi ào ào, đầy khắp nhà môn đồ ngồi. ³ Các môn đồ thấy những lưỡi như lưỡi lửa xuất hiện, tản ra và đậu trên mỗi người trong họ. ⁴ Tất cả đều được đầy dẫy Đức Thánh Linh, bắt đầu nói các ngôn ngữ khác, theo như Thánh Linh cho họ nói.

Công Vụ 2:1-4

Chúng ta thấy ở đây có ba giai đoạn kinh nghiệm liên tiếp nhau. Thứ nhất, đó là phép báp-têm. Đức Thánh Linh giáng từ trên cao xuống và nhận chìm họ. Đức Thánh

Linh đổ đầy nơi họ đang ngồi và họ được chìm ngập từ trên xuống.

Thứ hai, cá nhân từng người được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Đây không phải là một kinh nghiệm tập thể nhưng nó là một kinh nghiệm mà từng cá nhân đều có sự chia sẻ riêng của họ.

Thứ ba, có một sự tuôn trào siêu nhiên từ trong ra ngoài. Điều này phù hợp với nguyên tắc mà Chúa Giê-xu phát biểu trong *Mathiơ 12:34* “*Vì có đầy dẫy trong lòng thì miệng mới nói ra*”. Khi lòng đầy tràn thì nó tuôn trào ra môi miệng qua lời nói.

Phần Của Đức Chúa Trời, Phần Của Con Người

Có nhiều câu Kinh Thánh trong Tân Ước nói về việc người ta được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Trong từng trường hợp đó, những điều đi cặp theo là việc nói tiên tri, nói tiếng lạ hay tôn vinh Đức Chúa Trời bằng một cách nào đó.

Đây là một nguyên tắc toàn cầu khi lòng được đổ đầy dẫn đến việc tuôn trào, khi việc tuôn trào xảy ra, nó sẽ tuôn đổ ra qua lời nói trên môi miệng.

Việc đó cũng xảy ra chính xác giống như vậy trong ngày lễ Ngũ Tuần. Khi họ được đầy dẫy, họ bắt đầu nói các ngôn ngữ khác theo như Đức Thánh Linh “cho họ nói” hay theo như Đức Thánh Linh cho họ có khả năng nói. Rất quan trọng để chúng ta hiểu rằng đây là vấn đề mà Đức Chúa Trời và con người phải hợp tác với nhau. Đức Chúa Trời đổ đầy họ; nhưng họ bắt đầu nói. Đức Thánh Linh không làm công việc nói mà người ta làm, họ nói trong khi Đức Thánh Linh ban cho họ ngôn ngữ để nói.

Bởi vì kinh nghiệm của tôi ở trong phong trào Ân tứ và Ngũ tuần. Tôi đã từng gặp nhiều người nói rằng “Anh Prince ơi, tôi muốn Đức Chúa Trời làm mọi việc dùm tôi”. Trong trường hợp khác thì có người nói rằng “Tôi đã chờ đợi 25 năm rồi. Tôi đang chờ Đức Chúa Trời làm mọi việc”.

Tôi trả lời “Như thế là không theo Kinh Thánh. Đức Chúa Trời sẽ làm phần của Ngài, nhưng anh phải làm phần của anh”. Chúng ta làm phần việc của chúng ta đó là nói; Đức Chúa Trời ban cho chúng ta ngôn ngữ. Nhưng Đức Chúa Trời sẽ không làm phần việc nói. Hãy nhớ rằng “Tất cả bắt đầu nói... theo như Đức Thánh Linh ban cho họ nói”.

Sự thật là: các môn đồ đã chờ đợi cho đến khi Đức Thánh Linh giáng xuống vào ngày lễ Ngũ Tuần. Họ đã chờ đợi, tuy nhiên, bởi vì yêu cầu đặc biệt của Chúa Giê-xu là phải chờ trong thành Jerusalem cho đến khi họ nhận được lời hứa về Đức Thánh Linh mà trước đây họ chưa nhận lãnh (Đọc trong Luca 24:49 và Công Vụ 1:4-5).

Sau đó, không còn bản ghi chép nào về việc mọi người chờ đợi Đức Thánh Linh nữa. Đức Thánh Linh đã được ban cho và không cần phải chờ đợi nữa. Sau lễ Ngũ Tuần khi người ta cầu nguyện và khi đủ điều kiện thì ngay lập tức họ nhận được Đức Thánh Linh.

Nếu bạn có đủ điều kiện, chúng ta sẽ xem xét về vấn đề này trong chốc lát, thì bạn có thể được đổ đầy bằng Đức Thánh Linh. Nếu bạn chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh, thì đây là cơ hội cho bạn.

Đóng Ấn Và Bảo Chứng

Sứ đồ Phaolô mô tả sự đổ đầy của Đức Thánh Linh như một sự ấn chứng:

²¹ Chính Đức Chúa Trời, Đấng đã làm cho cả chúng tôi và anh em vững vàng trong Đấng Christ, đã xúc dầu cho chúng tôi. ²² Ngài cũng đã đóng ấn Ngài trên chúng ta, và ban Thánh Linh của Ngài vào lòng chúng ta để làm bảo chúng.

II Cô-rinh-tô 1:21-22

Phaolô nói với chúng ta hai điều: Đức Thánh Linh là một ấn chứng và Ngài là Đấng bảo đảm hay còn gọi là bảo chứng. Trong Êphêsô, Phaolô dùng ngôn từ đơn giản như:

¹³ Trong Ngài (Chúa Giê-xu), anh em là người đã nghe lời chân lý, là Tin Lành mà anh em được cứu rỗi. Cũng trong Ngài, anh em đã tin và được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh như lời hứa. ¹⁴ Đấng ấy là bảo chứng của cơ nghiệp chúng ta cho đến khi những người thuộc về Ngài nhận được sự cứu chuộc, để ca ngợi vinh quang của Ngài.

Ê-phê-sô 1:13-14

Ở lề sách Kinh Thánh bản dịch New King James ghi chú cho từ “bảo chứng” là “đặt cọc” như là một vật thay thế. Phaolô nói rằng Đức Thánh Linh vừa là ấn chứng và vừa là bảo chứng.

Thứ nhất, Đức Thánh Linh là một *ấn chứng*. Bạn đã thuộc về Chúa Giê-xu rồi, đây là một sự nhận diện công khai rằng bạn thuộc về Ngài. Ngài đóng một dấu ấn công khai trên bạn.

Trước đây khi thư từ được đăng ký gửi đi thì lá thư phải được dán niêm phong bằng sáp nóng và sau đó đóng dấu lên phần sáp. Đức Thánh Linh cũng là một ấn chứng giống như thế. Ngài là sáp nóng được dán kín và Chúa Giê-

xu đóng dấu của Ngài lên đó, dấu của Ngài sẽ biệt riêng bạn ra. Chỉ có những lá thư đã được đăng ký đóng dấu thì mới được đối xử đặc biệt, khi chúng ta được báp-têm bằng Đức Thánh Linh cũng vậy, chúng ta sẽ nhận được sự chú ý đặc biệt từ bưu điện thiên đàng.

Thuật ngữ thứ hai được dùng để mô tả Đức Thánh Linh là *bảo chứng* hay đặt cọc. Từ Hy Lạp mà Phaolô dùng là *arrabon*, nó xuất phát trực tiếp từ tiếng Hêborơ.

Năm 1947, tôi sống tại Jerusalem với vợ đầu của tôi là Lydia. Chúng tôi mới chuyển đến một căn nhà mới tại Jerusalem và chúng tôi cần mua vải để làm màn. Chúng tôi đi đến Old City, tìm một nhà buôn Ả-rập chuyên bán vật liệu để may màn và chúng tôi đã tìm được thứ mình muốn.

Tôi không nhớ chính xác số liệu nên tôi chỉ nói rằng chúng tôi cần khoảng 20m và giá là 5 đô la cho 1m cho nên tổng cộng là 100 đô la.

Chúng tôi nói với nhà buôn rằng “Chúng tôi không có đủ tiền, nhưng chúng tôi sẽ đưa anh 20 đô la để đặt cọc”. Tiếng Ả-rập anh ta gọi là *arbon*. Sau đó chúng tôi nói “Kể từ khi chúng tôi đưa anh tiền đặt cọc thì anh phải nhớ hai điều: cái màn này thuộc về chúng tôi – anh phải biệt riêng nó ra cho chúng tôi và không được bán cho bất kỳ ai khác nữa; và thứ hai, tiền đặt cọc là vật bảo chứng rằng chúng tôi sẽ quay lại cầm theo đủ số tiền và lấy hàng của chúng tôi.”

Đây là câu chuyện ngụ ngôn về báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Trước tiên, Chúa Giê-xu đã đặt cọc cho chúng ta và biệt riêng chúng ta ra. Kể từ đó trở đi thì chúng ta không còn bị bán cho bất kỳ khách hàng nào nữa.

Thứ hai, đây là bảo chứng của Ngài rằng Ngài sẽ quay lại để nhận lấy chúng ta. Và khi Ngài quay lại, chúng

ta sẽ thuộc về Ngài mãi mãi. Đây là hình ảnh sống động, rõ nét về báp-têm trong Đức Thánh Linh.

Dấu Hiệu Có Thể Thấy Được

Chính xác thì dấu hiệu có thể thấy được của Đức Thánh Linh là gì? Trong Tân Ước, báp-têm bằng Đức Thánh Linh có thể nhìn thấy được và nghe được. Nó không phải là điều chỉ xảy ra giữa những tín hữu mà người khác không thấy được. Thật ra người ta đều có thể thấy và nghe.

Đây là câu hỏi mà nhiều người tranh cãi. Nhưng theo như những gì mà tôi quan tâm thì Tân Ước chỉ đưa ra một dấu hiệu có thể thấy được đó là: nói các ngôn ngữ khác, theo như Thánh Linh cho họ nói. Biểu hiện này có thể thấy được, nghe được và công khai.

Dấu ấn không thể nào là điều bí mật, nếu không thì nó không hoàn thành được mục đích của nó. Công Vụ 2:4 nói về dấu hiệu này là “họ... bắt đầu nói các thứ tiếng (ngôn ngữ) khác, theo như Thánh Linh cho họ nói.”

Có những tà giáo (ví dụ như Rastafarian ở Jamaica) cũng nói tiếng lạ. Điều này làm cho nhiều người sợ không dám xin báp-têm bằng Đức Thánh Linh, bởi vì họ hỏi “Làm sao tôi có thể biết rằng tôi sẽ nhận được điều đúng đắn?” Trong Lu-ca 11:11, Chúa Giê-xu nói rằng nếu một đứa bé xin cha của nó cho một con cá thì cha nó sẽ không cho con rắn. Sau đó Ngài nói thêm:

Vậy, nếu các con là người xấu còn biết cho con cái mình các vật tốt, huống chi Cha ở trên trời lại chẳng ban Đức Thánh Linh cho người xin Ngài sao!”

Lu-ca 11:13

Nói cách khác, nếu bạn là con của Đức Chúa Trời – và điều này rất quan trọng để ghi nhớ - khi bạn hỏi xin Ngài ban cho Đức Thánh Linh, bạn có sự bảo đảm đã được Chúa ghi chép ra rằng bạn sẽ nhận được điều đúng đắn. Nếu bạn không phải là con của Đức Chúa Trời, lời hứa này sẽ không được áp dụng cho bạn. Bạn phải là con của Đức Chúa Trời để nhận lãnh lời hứa này.

Tôi tin đó là lý do tại sao có những đồ giả mạo. Cá nhân người nào không được sinh ra trong vương quốc của Đức Chúa Trời mà lại tìm kiếm những điều trong lãnh vực thuộc linh và nhận lãnh chúng – thì chúng chỉ là những điều ban cho đến từ sự tối tăm chứ không phải từ Đức Chúa Cha. Chúa Giê-xu nói một cách thẳng thắn, “Nếu con xin Cha ở trên trời ban cho con Đức Thánh Linh thì Ngài sẽ ban cho con.” Bạn không cần phải sợ hãi; Cha của bạn sẽ ban cho bạn những gì bạn cầu xin.

Bằng Chứng Về Sự Ấn Chứng

Chúng ta hãy xem xét vài bằng chứng về sự ấn chứng mà chúng ta đã định nghĩa điều đó là nói tiếng lạ.

Trước tiên, đó là một ấn chứng mà các sứ đồ đã nhận lãnh trong kinh nghiệm riêng của họ. Chúa Giê-xu nói *“Ta đây, sẽ ban cho các con điều Cha Ta đã hứa; còn về phần các con, hãy đợi trong thành Jerusalem”* (Lu-ca 24:49). Các môn đồ chờ đợi trong mười ngày; sau đó Đức Thánh Linh giáng xuống và họ nói tiếng lạ. Đây là ấn chứng mà các môn đồ nhận được từ kinh nghiệm riêng của họ.

Thứ hai, đây là ấn chứng mà các môn đồ chấp nhận trên những người khác. Một lát nữa, chúng ta sẽ tra xét một trường hợp đặc biệt.

Thứ ba, các môn đồ không bao giờ hỏi bất kỳ một dấu hiệu nào khác.

Trong nhiều năm, nhiều người hỏi tôi “Làm sao tôi biết rằng tôi được báp-têm trong Đức Thánh Linh? Tôi đã từng có kinh nghiệm này hay kinh nghiệm kia rồi và tôi vẫn đang tìm kiếm câu trả lời từ Chúa. Làm sao tôi biết chắc chắn được?”

Câu trả lời của tôi là “Bạn có thể biết khi bạn nhận được dấu hiệu. Khi bạn bắt đầu nói thứ tiếng mà Đức Thánh Linh cho bạn nói thì tức là bạn đã nhận được.”

Để tôi nói thêm, chúng ta có lẽ nói về báp-têm trong Đức Thánh Linh là “nó” nhưng trên thực tế, bạn đã có “Ngài.” Đức Thánh Linh không phải là nó, nhưng là một Đấng mà bạn đã nhận lãnh.

Một lần nữa, ba bằng chứng đó là:

1. Dấu hiệu mà các sứ đồ đã nhận lãnh.
2. Dấu hiệu mà họ chấp nhận đối với người khác.
3. Họ không bao giờ hỏi thêm bất kỳ một dấu hiệu nào khác.

Hơn nữa, Kinh Thánh không đưa cho chúng ta một dấu hiệu nào khác cả. Không có dấu hiệu thay thế nào ở đây.

Nhiều người nói rằng “Tôi rất vui. Tôi luôn đầy sự vui mừng. Tôi luôn ngợi khen Chúa. Đó có phải là ấn chứng tôi được báp-têm trong Đức Thánh Linh không?” Điều này không theo Tân Ước. Thật là tuyệt vời khi đầy niềm vui và ngợi khen Chúa, nhưng nó không được kể trong Tân Ước là một ấn chứng.

Sau sự phục sinh của Chúa Giê-xu, sách phúc âm Lu-ca ghi lại:

⁵⁰ Sau đó, Ngài dẫn các môn đồ đến gần làng Bê-tha-ni và giơ tay lên ban phước cho họ. ⁵¹ Đang khi ban phước, Ngài lia các môn đồ và được đem lên trời. ⁵² Các môn đồ thờ phượng Ngài, rồi trở về thành Giê-ru-sa-lem với niềm vui tràn ngập. ⁵³ Họ tiếp tục ở trong đền thờ, chúc tụng Đức Chúa Trời.

Lu-ca 24:51-53

Các môn đồ đầy niềm vui, họ tiếp tục ngợi khen Chúa và chúc tụng Đức Chúa Trời, nhưng họ chưa nhận được sự ấn chứng. Họ chưa nhận được sự ấn chứng cho đến ngày lễ Ngũ Tuần. Chúa Giê-xu dặn các môn đồ chờ đợi cho đến khi lời hứa được ứng nghiệm. Và khi Đức Thánh Linh giáng xuống, họ nói tiếng lạ và điều đó chấm dứt sự chờ đợi. Họ đã nhận được sự ấn chứng và họ biết rằng họ đã nhận lãnh được lời hứa.

Người Ngoại Nhận Lãnh Sự Ấn Chứng

Có một trường hợp đặc biệt trong sách Công Vụ đã bày tỏ về sự ấn chứng này rất sống động. Trong sách Công Vụ đoạn 10 ghi chép lại Phierơ đã được dẫn dắt một cách siêu nhiên đến nhà của Cọt-nây một cách trực tiếp. Ông không thật sự muốn đến đó bởi vì ông là người Do Thái không được phép vào nhà người ngoại và càng không thể ăn chung với họ. Tuy nhiên, dưới sự thúc giục của Đức Chúa Trời, ông phải đi đến đó. Và ông dẫn theo sáu tín hữu Do Thái khác bởi vì ông muốn có nhân chứng đi theo ông. Khi ông đến nơi, Phi-e-rơ giảng cho những người ngoại đạo về Chúa Giê-xu và chúng ta đọc rằng:

*“Tất cả các nhà tiên tri đều làm chứng rằng
ai tin Ngài thì nhờ danh Ngài được tha tội.”*

Công Vụ 10:43

Thật thú vị để thấy rằng Phierơ đi quá sâu trong bài giảng của ông. Những người trong nhà Cọt-nây đơn sơ tin và tiếp nhận sự tha thứ tội lỗi. Một khi họ tiếp nhận sự tha thứ tội lỗi, Đức Thánh Linh đã chuẩn bị giảng xuống trên họ. Sau đó Kinh Thánh chép rằng:

⁴⁴ Khi Phi-e-rơ còn đang nói thì Đức Thánh Linh giảng trên mọi người nghe đạo. ⁴⁵ Các tín hữu chịu cắt bì, là những người cùng đi với Phi-e-rơ, đều kinh ngạc vì quà tặng là Đức Thánh Linh cũng tuôn đổ trên các dân ngoại nữa.

Công Vụ 10:44-45

Những tín hữu Do Thái đến nhà Cọt-nây với Phierơ tin rằng phúc âm chỉ dành cho người Do Thái mà thôi. Họ không tin rằng người ngoại đạo cũng có thể trở thành tín hữu. Nhưng khi họ nghe những người này nói tiếng lạ, thì họ nói rằng “Họ cũng tiếp nhận Đức Thánh Linh giống như chúng ta. Chúng ta không thể tranh cãi với Đức Chúa Trời được.” Tại sao? Vì “các tín hữu đó nghe họ nói tiếng lạ và ca ngợi Đức Chúa Trời” (câu 46). Họ không có bằng chứng nào khác ngoài việc những người ngoại nói tiếng lạ và họ cũng không yêu cầu thêm bằng chứng nào khác nữa. Điều đó là đủ để được xem nói tiếng lạ là một ấn chứng đến từ Đức Chúa Trời.

Bông Trái Hay Ân Tứ?

Có lẽ vài người ngày hôm nay nói rằng “Chúng ta nên chờ đợi khoảng 6 tuần để mấy người ngoại đạo này có

thật sự sinh bông trái hay không?” Tuy nhiên, các môn đồ không hề chờ; họ không cần phải xem bông trái. Tại sao? Bởi vì chúng ta không đang nói về bông trái Thánh Linh, chúng ta đang nói về ân tứ Thánh Linh. Có hai vấn đề khác nhau, cả hai đều quan trọng. Ân tứ nhận được trong một lần chuyển giao; bông trái thì cần phải có thời gian lớn lên từ từ.

Hãy để tôi dùng một phép so sánh đơn giản. Nếu bạn có một cây thông Giáng Sinh trong mùa lễ, bạn biết rằng những món quà sẽ được đặt dưới cây thông. Những người được tặng quà sẽ gom lại xung quanh cây thông và nhận quà của họ. Món quà này được nhận bởi một hành động chuyển giao; nó không phải là một quá trình lâu dài.

Bông trái, nói cách khác, được lớn lên trên cây, có lẽ một cây táo được trồng trong sân vườn của bạn. Nhưng nó sẽ không bao giờ lớn lên thành một cây thông. Bông trái cần thời gian để lớn lên; đó là một quá trình.

Bông trái cực kỳ quan trọng, nhưng chúng ta đừng nên nhầm lẫn bông trái với ân tứ. Chúng ta đang nói về ân tứ của Đức Thánh Linh, một điều gì đó chúng ta có thể nhận được từ một sự chuyển giao đơn giản.

Trở lại với câu chuyện, chúng ta thấy rằng Phierơ nói với những môn đồ còn lại:

“Ai có thể từ chối báp-têm bằng nước cho những người đã nhận lãnh Đức Thánh Linh cũng như chúng ta chẳng?”

Câu 47

Phi-e-rơ không thấy sự khác biệt giữa những người ngoại đạo và việc đã xảy ra với các môn đồ trong ngày lễ Ngũ Tuần.

Sau đó, để trình bày lại với những người Do Thái đang chỉ trích và phàn nàn về việc ông giao tiếp với người ngoại, Phierơ nói rằng:

“Khi tôi bắt đầu nói thì Đức Thánh Linh giáng trên họ, cũng như lúc ban đầu Ngài đã giáng trên chúng ta.”

Công Vụ 11:15

Ở đây không có đề cập đến gió thổi ào ào và lưỡi lửa ở trong nhà của Cọt-nây. Chỉ có một sự hiển thị để xác định được kinh nghiệm này đó là họ bắt đầu nói tiếng lạ. Tôi tin rằng không có thắc mắc nào nữa vì đó là ấn chứng mà các sứ đồ đã nhận lãnh, và đây cũng là những ấn chứng mà họ chấp nhận khi thấy xảy ra trên người khác. Họ không bao giờ yêu cầu có những bằng chứng nào khác hơn, và tôi không thể tìm thấy bất kỳ ấn chứng nào khác nữa ở trong Tân Ước.

Dấu Hiệu Của Tiếng Lạ

Tôi ý thức điều này, có lẽ nhiều hơn tất cả mọi người, rằng tiếng lạ đôi khi bị xem như là một điều dị thường và dị giáo, thậm chí vài người còn gọi nó là ma quỷ. Có lần, một nhà truyền giáo đáng mến không chịu đi cùng một bên đường với tôi chỉ vì ông ta biết rằng tôi nói tiếng lạ. Tôi đã tha thứ cho ông ta nhưng tôi không thể tán thành ý kiến của ông ấy được.

Đôi khi, vào lúc khởi đầu một kinh nghiệm mới mà Đức Chúa Trời mang đến cho chúng ta, Ngài cũng đặt một điều gì đó ngăn trở bước đường chúng ta. Nếu chúng ta không thật sự thiết tha nhận lãnh những gì Ngài ban cho chúng ta, chúng ta sẽ lảng tránh nó. Liên quan đến báp-têm trong Đức Thánh Linh, nhiều người thấy chướng vì họ

nghe những tín hữu nói một thứ tiếng mà họ chưa bao giờ học trước đây, và có lẽ họ trở nên lo lắng về nó.

Tôi nghĩ rằng cá nhân những ai có bối cảnh như tôi đến từ Anglo-Saxon, châu Mỹ đều có một bức tranh sai lầm về Cơ Đốc giáo cũng giống như vậy. Trước tiên, chúng ta nghĩ rằng Cơ Đốc giáo phải rất là nghiêm trang. Khi chúng ta bước vào trong nhà thờ, chúng ta không được nói lớn tiếng. Chúng ta đứng hay ngồi hát thánh ca mà không thật sự được phấn khích về bất kỳ điều gì. Đây là hình ảnh về Cơ Đốc Giáo mà tôi đã từng lớn lên trong nó. Tôi đến Hội Thánh tám lần trong một tuần trong suốt mười năm như là một phần trong quá trình giáo dục của tôi, vì vậy mà tôi không thiếu kinh nghiệm! Tuy nhiên, đây không phải là hình ảnh theo Kinh Thánh.

Nhiều người trong chúng ta phải chịu đựng vì chúng ta không thật sự tự do để bày tỏ những gì mà Đức Chúa Trời muốn làm trong chúng ta. Khi chúng ta đọc về những nhân vật trong Kinh Thánh, chúng ta thấy rằng họ khóc, họ la hét, họ kêu rên, họ vỗ tay, họ nhảy múa, họ hát và họ rất phấn khích. Họ rất nhiệt huyết về Đức Chúa Trời và được biết Ngài.

Bạn Có Nhiệt Huyết Không?

Khi tôi làm hiệu trưởng trường cao đẳng để đào tạo giáo viên cho Đông Phi, tôi phải thuê giáo viên làm việc cho mình. Tôi rút được bài học rằng một giáo viên có thể có tất cả các bằng cấp hàn lâm học viện nhưng vẫn không thể dạy tốt hơn giáo viên khác. Một giáo viên khác ít học vị hơn vẫn có thể là một giáo viên thành công hơn chỉ bởi một điều: sự nhiệt huyết. Tôi kết luận rằng không có điều gì thay thế được cho sự nhiệt huyết.

Cách đây vài năm, khi Ruth và tôi dẫn dắt một hội nghị tại Moscow, gần như có cả ngàn tân tín hữu ở đó và tôi bị choáng ngợp vì sự nhiệt huyết của họ. Tôi thầm nghĩ *Lạy Chúa, ước gì con cũng có thể thấy điều này xảy ra ở những nơi khác nữa.* Khi họ bắt đầu hát “Chúa Giê-xu Christ là Chúa của tất cả,” họ bắt đầu hát trong vài phút. Không ai thúc giục họ hay chỉ đạo cho họ cả. Họ hát không ngừng. Tôi có ghi âm lại bài hát đặc biệt đó và khi tôi thật sự cần tâm linh tôi được dấy lên thì tôi lại bật bài hát đó lên nghe. Dù nó không phải là bản ghi âm chuyên nghiệp nhưng nó chứa đầy sự phấn khích và nhiệt huyết.

Nếu bạn muốn người ta tin vào những gì bạn tin, một trong những cách tốt nhất để thuyết phục họ đó là sự nhiệt huyết. Nếu bạn bị đau vì một cục chai ở chân và sau đó bạn tìm ra được phương pháp điều trị, thì bạn sẽ rất phấn khích để nói với tất cả những ai bị giống như vậy về cách điều trị.

Chúng ta có biện pháp cứu chữa giá trị hơn điều đó nhiều. Chúng ta có biện pháp cứu chữa dành cho tội lỗi. Thật không bình thường nếu chúng ta không phấn khích và không nói cho người khác biết về điều đó. Đáng mang đến cho chúng ta sự phấn khích là Đức Thánh Linh. Chúng ta đọc trong sách Rôma:

*Cầu xin Đức Chúa Trời là nguồn hi vọng
làm cho anh em ngập tràn niềm vui và bình
an trong đức tin, để nhờ năng quyền của Đức
Thánh Linh, anh em được chứa chan hy vọng!*

Rô-ma 15:13

Điều gì làm cho chúng ta “chứa chan hy vọng?” Quyền năng của Đức Thánh Linh đang vận hành trong chúng ta đã đổ đầy hy vọng cho chúng ta. Bao nhiêu người trong chúng ta ngày hôm nay thật sự chứa chan hy vọng?

Bao nhiêu người trong chúng ta đang phấn khích về Chúa Giê-xu? Bao nhiêu người trong chúng ta cảm thấy sôi sục trong lòng nhiều đến nỗi chúng ta không thể giữ yên lặng được? Chúng ta nên như thế! Tất cả những sự trầm tính, sự trang nghiêm trọng thể không được thực hiện nhiều trong Tân Ước.

Đức Thánh Linh Đến Như Thế Nào

Có hai cách mà báp-têm trong Đức Thánh Linh được thực thi trong Tân Ước. Một là được đến trực tiếp từ trời; đơn giản là Đức Thánh Linh giáng xuống trên mọi người. Vào ngày lễ Ngũ Tuần và trong nhà của Cột-nây, Đức Thánh Linh giáng xuống mọi người một cách toàn quyền hoàn toàn tách hẳn ra khỏi những phương tiện đến từ con người.

Một cách khác để Đức Thánh Linh giáng xuống là qua sự đặt tay, điều này được mô tả ở ba nơi. Trong Công Vụ 8, chúng ta đọc về Phierơ và Giăng tại thành Samari:

14 Các sứ đồ ở Giê-ru-sa-lem nghe tin dân chúng Sa-ma-ri đã tiếp nhận đạo Đức Chúa Trời liền sai Phi-e-rơ và Giăng đến với họ. 15 Hai ông đến nơi, cầu nguyện cho những người này để họ nhận lãnh Đức Thánh Linh. 16 Vì Đức Thánh Linh chưa giáng xuống trên ai cả, họ chỉ nhân danh Chúa là Đức Chúa Jê-sus nhận báp-têm mà thôi.

Công Vụ 8:14-16

Những người này đã nghe Phi-líp giảng về phúc âm. Họ đã tin và họ đã được báp-têm. Điều này được kể rất rõ ràng trong cùng một đoạn. (Công Vụ 8:5). Họ đã được cứu nhưng họ chưa tiếp nhận Đức Thánh Linh. Các môn đồ không thỏa lòng với việc những người này đã được cứu

một cách tốt đẹp mà thôi. Họ muốn những môn đồ này được nhận đủ lời hứa của Đức Chúa Trời.

Phi-e-rơ và Giăng đặt tay trên họ, họ liền nhận lãnh Đức Thánh Linh.

Câu 17

Trong trường hợp này, Đức Thánh Linh được đổ xuống qua sự đặt tay của những tín hữu khác.

Trong Công Vụ 9, chúng ta đọc về Saulơ ở Tạt-sơ (sau này trở thành Phao-lô), ở tại thành Đa-mách sau cuộc gặp gỡ với Chúa Giê-xu. Một môn đồ tên là A-na-nia được sai đến với ông, đặt tay trên ông và cầu nguyện cho ông để ông được chữa lành và tiếp nhận Đức Thánh Linh. (Đọc Công Vụ 9:1-19). Phao-lô nhận được báp-têm bằng Đức Thánh Linh qua sự đặt tay của A-na-nia.

Trong phân đoạn thứ ba, Công Vụ 19:1-7, Phaolô gặp được những môn đồ nào đó trong thành Ê-phê-sô. Khi ông hỏi họ rằng họ có nhận được báp-têm bằng Đức Thánh Linh khi họ tin hay chưa, thì họ trả lời rằng họ chưa được nghe về Đức Thánh Linh nào cả. Qua câu trả lời của họ, Phao-lô biết rằng họ không phải là môn đồ của Chúa Giê-xu. Ông khám phá ra họ là môn đồ của Giăng Báp-tít. Vì thế nên ông nói, trong thực tế “Những gì các anh làm trước đây là đúng đắn vào thời điểm đó, nhưng bây giờ các anh cần phải được báp-têm bằng đức tin trong Chúa Giê-xu.” Rồi họ được nhận báp-têm bằng nước. Sau đó thì Kinh Thánh chép:

Khi Phao-lô đặt tay lên thì Đức Thánh Linh giáng trên họ; họ nói tiếng lạ và lời tiên tri.

Công Vụ 19:6

Một lần nữa ở đây, Đức Thánh Linh giáng xuống từng người qua việc đặt tay và họ nói tiếng lạ cũng như nói tiên tri. Tôi nghĩ rằng quá nhiều người thỏa lòng với việc nói tiếng lạ sau khi họ nhận được Đức Thánh Linh. Điều đó thật tuyệt, nhưng tại sao chúng ta không tiếp tục ước ao để được nhận nói tiên tri?

Tôi tin Kinh Thánh cho thấy rằng ý định của Đức Chúa Trời cho tất cả các tín hữu là phải nói tiên tri như là một phần kinh nghiệm của họ. I Cô-rinh-tô 14:31, Phaolô nói rằng “Vì mỗi người trong anh em có thể lần lượt nói tiên tri.” Chúng ta rất hay cắt bớt làm thiếu sót ý định trọn vẹn của Đức Chúa Trời.

Mục Đích Của Phép Báp-Têm

Như những gì tôi hiểu trong Tân Ước, có ba nguyên nhân nói chung cho việc báp-têm bằng Đức Thánh Linh, đó là: để nhận lãnh quyền năng siêu nhiên; để cho việc làm chứng và cho công tác phục vụ; và để sản sinh ra sự hiệp một trong thân thể Đấng Christ.

Để Nhận Lãnh Quyền Năng Siêu Nhiên

Mục đích tối hậu của báp-têm trong Đức Thánh Linh là để nhận được quyền năng siêu nhiên từ Đức Chúa Trời. Trong Công Vụ 1:8 chúng ta thấy Chúa Giê-xu đã bày tỏ điều này. Ngài chuẩn bị lia các môn đồ của Ngài và đây là những lời dặn dò cuối của Ngài trên đất. Ngài nói rằng:

“Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng.”

Công Vụ 1:8

Từ “quyền năng” tiếng Hy Lạp là *dunamis*, từ chữ đó mà chúng ta có chữ tiếng Anh là “dynamite” tức là thuốc

nổ. Thuốc nổ gây ra sự bùng nổ. Bạn quan sát thì sẽ thấy rằng sự việc Đức Thánh Linh giáng lâm đã gây ra một sự bùng nổ.

Nhiều người tuyên bố rằng các môn đồ được ban quyền năng qua việc Chúa Giê-xu sống lại từ kẻ chết, nhưng điều đó không chính xác. Chúa Giê-xu đã sống lại từ cõi chết trước đó 50 ngày, và không ai trong thành Jerusalem nghe về điều đó. Tuy nhiên, khi Đức Thánh Linh giáng xuống, cả thành Jerusalem nghe về điều đó trong vòng vài tiếng đồng hồ. Vì điều đó là “thuốc nổ”, nó gây nên một sự bùng nổ.

Vài người không chào đón sự bùng nổ; họ tự cảm thấy hoảng sợ. Nếu đó là Đức Thánh Linh thì tôi nói hãy để cho Ngài bùng nổ! Hãy để Ngài làm bất cứ điều gì Ngài muốn. Tôi chưa bao giờ treo đèn nhiều ngọn (theo lời nhiều người nói), nhưng nếu đó là những gì Đức Thánh Linh muốn tôi làm, thì tôi sẽ vui vẻ làm theo! Chúng ta có khuynh hướng xa cách và sợ làm theo Đức Thánh Linh để “bùng nổ.”

ĐỂ CHO VIỆC LÀM CHỨNG VÀ CHO CÔNG TÁC PHỤC VỤ

Những môn đồ nhận lãnh được quyền năng để làm nhân chứng.

“Nhưng khi Đức Thánh Linh giáng trên các con thì các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta.”

Câu 8

Sứ điệp của phúc âm là siêu nhiên. Nó không được ghi lại qua những sự kiện tự nhiên nhưng hoàn toàn là

những sự kiện siêu nhiên. Chúa Giê-xu chết, Ngài được chôn và sống lại, sau đó Ngài thăng thiên về trời. Đó là những sự kiện siêu nhiên. Nếu chúng ta làm chứng về những sự kiện siêu nhiên thì chúng ta cần quyền năng siêu nhiên. Thần học đúng đắn vẫn chưa đủ; chúng ta cần phải được ban quyền năng.

Đôi lúc những tội nhân cảm nhận sâu sắc hơn Cơ Đốc nhân. Họ biết khi nào sứ điệp đến từ một quyền năng siêu nhiên thật sự và họ sẽ lắng nghe. Tôi phát hiện ra điều này qua nhiều nền văn hóa khác nhau, những nơi mà tôi từng thấy những tội nhân phân biệt được rõ sự hiện diện của quyền năng siêu nhiên. Đó là lý do tại sao Chúa Giê-xu nói: “Các con sẽ nhận lấy quyền năng và làm chứng nhân cho Ta.”

Trong Rôma 15:18-19, Phaolô nói về chức vụ của ông và ông nói rằng:

18 Vì tôi không dám nói điều gì khác ngoài những gì mà Đấng Christ đã thực hiện qua tôi để khiến dân ngoại vâng phục Ngài. Bằng lời nói và việc làm, 19 bằng quyền năng của dấu lạ phép màu, bằng uy lực của Thánh Linh Đức Chúa Trời.

Phaolô nói rằng một điều duy nhất đáng để kể đến trong chức vụ của ông là những gì mà Đức Thánh Linh đã làm. Ông tuyên bố rằng ông sẽ không đề cập bất kỳ điều gì khác bởi vì Đức Thánh Linh, bằng quyền năng siêu nhiên của dấu lạ và phép màu, đã làm cho dân ngoại (những người không phải Do Thái, những người không được truyền giáo) vâng phục.

Tôi đã từng giao thiệp với nhiều người ngoại tại nhiều quốc gia trong nhiều năm nhưng tôi nhớ về 5 năm

của tôi tại Đông Phi một cách đặc biệt khi tôi đang là hiệu trưởng của một trường cao đẳng để đào tạo giáo viên. Lúc đó mong muốn mạnh mẽ của mỗi người châu Phi là phải có được sự học vấn, vì vậy trường của chúng tôi cung cấp điều mà họ cực kỳ cần. Họ đến trường cao đẳng như những sinh viên và họ rất hợp tác và vâng phục, bởi vì họ muốn có được sự giáo dục.

Tôi nhớ một ngày khi tôi gọi các sinh viên đến với nhau và nói rằng: “Tôi muốn nói lời cảm ơn vì sự vâng phục và sự hợp tác của các em. Bất cứ điều gì chúng tôi muốn các em làm thì các em đều làm, bởi vì các em muốn có được cho sự học vấn của mình. Nhưng trong tâm trí của hầu hết các em đều có một câu hỏi mà chưa hề được trả lời.” Điều đó đã gây sự chú ý của họ.

Sau đó tôi nói: “Tôi không thể nói cho các em biết câu trả lời.” Bây giờ tôi thật sự thu hút sự chú ý của họ. “Câu hỏi là: Kinh Thánh có thật sự là cuốn sách dành cho người châu Phi, hay nó chỉ là tôn giáo của người da trắng và không thể áp dụng cho người châu Phi?” (Đó chính xác là những gì mà những người lớn tuổi đã nói với họ).

Cuối cùng tôi nói: “Các em sẽ không bao giờ biết được câu trả lời cho đến khi các em kinh nghiệm quyền năng siêu nhiên của Đức Chúa Trời trong cuộc đời các em. Khi các em kinh nghiệm được, các em sẽ biết điều đó không đến từ Mỹ hay Anh mà đến từ trời.”

Tôi tiếp tục đặt Lời của Đức Chúa Trời trước họ vào những ngày tiếp theo nhưng chủ yếu qua việc tôi cầu nguyện. Vài tháng sau đó có một sự tuôn đổ siêu nhiên và đầy năng quyền của Đức Thánh Linh trên những sinh viên này. Mỗi sinh viên trong trường cao đẳng được báp-têm trong Đức Thánh Linh. Trước đây chúng tôi phải giục họ

cầu nguyện. Nhưng kể từ giây phút đó trở đi, thật khó để kêu họ ngừng cầu nguyện! Họ dành cả nửa buổi tối tại ký túc xá để cầu nguyện.

Họ đã nhận lãnh ấn chứng siêu nhiên, một sự mặc lấy năng quyền siêu nhiên từ trên cao. Những giáo sĩ da trắng bạn tôi đã từng có thái độ (tôi xin lỗi đã nói ra điều này, nhưng đó là sự thật): “Anh chỉ có thể thúc đẩy được thuộc linh của những người châu Phi phần chần đến mức độ này thôi là hết rồi, họ không thể nào có thể phần chần hơn được nữa đâu.” Tôi đã không cãi nhau với họ, nhưng tôi chỉ dành thời gian với những người châu Phi. Khi Đức Thánh Linh giáng xuống, những giáo sĩ đến xem chuyện gì đang xảy ra. Bất ngờ họ phát hiện ra được rằng những người châu Phi *có thể* trở nên mãnh liệt và được phần chần nhiều hơn nữa.

Những thanh niên nam và nữ đó cần một kinh nghiệm siêu nhiên cho riêng họ. Nếu chỉ nhận một sứ điệp từ một ai đó, từ một chủng tộc khác hay từ một văn hóa khác thì không đủ cho họ.

Trong vài tháng kế tiếp, giữa những sinh viên đó (hầu hết các em dưới độ tuổi 25) chúng tôi đã thấy tất cả chín ân tứ của Đức Thánh Linh đều được vận hành. Thật ra, chúng tôi đã chứng kiến được hai người được sống dậy từ cõi chết. Đôi khi người ta hay hỏi tôi rằng có bao giờ tôi nhìn thấy người chết sống lại chưa. Tôi có thấy! Hãy tin tôi, khi biết có ai đó sống lại từ cõi chết thì người ta sẽ ngồi lại và lắng nghe!

Chúa Giê-xu nói với các môn đồ “*‘Vương quốc thiên đàng đã đến gần.’*”⁸ Hãy chữa lành người đau yếu, khiến người chết sống lại, làm sạch người phong hủi, và đuổi quỷ. Các con đã *nhận không, thì hãy cho không.*”

(*Mathiơ 10:7-8*). Chúng ta cần phải in trí rằng Chúa Giê-xu không bao giờ rút lại chỉ thị đó.

Tôi đã từng nói với những người Do Thái ở giữa nơi tôi sống: “Chúng tôi không phải là những người Do Thái, chúng tôi nợ một lời xin lỗi với các bạn Do Thái vì đã đòi hỏi các bạn tin vào một phúc âm không được chứng thực một cách siêu nhiên. Toàn bộ kinh nghiệm của các bạn trong Kinh Thánh đã cho các bạn biết rằng bất cứ khi nào Đức Chúa Trời gởi một sứ điệp qua một sứ giả đặc biệt thì Ngài luôn kèm theo một sự chứng thực siêu nhiên bằng một cách nào đó.”

Đây thật sự là mục đích của báp-têm trong Đức Thánh Linh, để mang chúng ta vào trong lãnh vực siêu nhiên, chỉ có nơi này mà phúc âm được công bố một cách hiệu quả.

Trong Hê-bơ-rơ 2 chúng ta đọc rằng:

³ Làm sao chúng ta tránh khỏi hình phạt nếu chúng ta xem thường ơn cứu rỗi lớn dường ấy? Đó là ơn cứu rỗi được Chúa công bố từ ban đầu, rồi những người đã nghe xác chứng cho chúng ta. ⁴ Đức Chúa Trời cũng đã làm chứng bằng những dấu lạ, phép mầu và nhiều việc quyền năng cùng những ân tứ của Đức Thánh Linh được ban phát theo ý muốn Ngài.

Hê-bơ-rơ 2:3-4

Tác giả Hê-bơ-rơ đưa ra ba lý do tại sao chúng ta nên chú tâm vào sứ điệp phúc âm. Thứ nhất, người đầu tiên công bố phúc âm là Chúa Giê-xu. Thứ nhì, phúc âm được xác nhận bởi những người tận mắt chứng kiến Chúa Giê-xu. Tuy nhiên, lý do thứ ba là Đức Thánh Linh mang

lời làm chứng siêu nhiên vào phúc âm bằng dấu kỳ phép lạ và ân tứ của Đức Thánh Linh.

Thế gian vô tín có quyền kỳ vọng một sự siêu nhiên từ Hội Thánh cùng với những chứng nhân trong đó. Chúng ta đang sống bên dưới mức độ của ý muốn Chúa nếu chúng ta chỉ đại diện cho những thông điệp tri thức và trích dẫn vài câu Kinh Thánh. Vài người vẫn sẽ được cứu và điều đó cũng tuyệt vời nhưng đó không phải là điều tốt nhất của Đức Chúa Trời. Lời chứng của chúng ta về Chúa Giê-xu phải được đi kèm với quyền năng siêu nhiên của Đức Thánh Linh.

Báp-Têm Vào Một Thân

Thêm một lý do nữa về báp-têm bằng Đức Thánh Linh được tuyên bố trong I Cô-rinh-tô 12:13. Đây là một trong những câu bị hiểu lầm nhiều nhất trong cả Tân Ước. Thật ra, nó bị hiểu sai và bởi vì những người dịch đã có định kiến với những gì họ nghĩ là Phaolô đang nói. Bản dịch New King James mà tôi sử dụng và hầu hết các bản dịch khác đều ghi giống nhau:

Vì chúng ta, dù là người Do Thái hay Hi Lạp, nô lệ hay tự do, tất cả đều đã chịu báp-têm trong một Thánh Linh để trở thành một thân thể; tất cả đều được uống chung một Thánh Linh.

I Cô-rinh-tô 12:13

Từ bị dịch nhầm ở đây là từ “by” tức là “bởi”, vì từ đúng theo tiếng Hy Lạp của nó là “**in** one Spirit we were all baptized into one body”, tức là “trong một Đức Thánh Linh tất cả chúng ta đều đã chịu báp-têm để trở thành một thân thể.” Người ta được báp-têm trong Đức Thánh Linh,

nhưng Đức Thánh Linh không phải là Đấng làm báp-têm. Chúng ta được tái sinh bởi Đức Thánh Linh và điều này đã mang chúng ta vào chung một thân thể.

Từ ngữ được nhấn mạnh trong phân đoạn này là từ *một*. Phaolô đang nói rằng mục đích của việc báp-têm là để sản sinh ra sự hiệp một trong một thân. Trong *một* Thánh Linh tất cả chúng ta đã được báp-têm để trở thành *một* thân thể và tất cả chúng ta được uống chung *một* Thánh Linh. Ba lần ông đã dùng từ *một*.

Tôi đã nêu ra trong nghiên cứu trước của chúng ta có liên quan đến từ *báp-têm*, rằng khi bạn nhận phép báp-têm thì bạn được báp-têm *trong* một điều gì đó và báp-têm để trở thành điều gì đó.

Biểu đồ “Các Phép Báp-têm Trong Tân Ước” dưới đây sẽ giúp chúng ta phân biệt rõ ràng hơn.

Trong phép báp-têm của Giăng và báp-têm của Cơ Đốc nhân, ai nhận được các phép báp-têm này đã được ở trong điều mà họ được báp-têm “để trở thành.”

CÁC BÁP-TÊM TRONG TÂN ƯỚC			
Phép báp-têm	Điều kiện để nhận lãnh	Yếu tố để báp-têm (TRONG)	Vị trí hay tình trạng mới (TRỞ THÀNH)
Giăng Báp-tít	Ăn năn Xưng nhận tội lỗi Bằng chứng của sự ăn năn	Nước	Tha thứ tội lỗi
Cơ Đốc nhân / nước	Nghe phúc âm Ăn năn Tin nhận Lương tâm trong sạch	Nước	Đấng Christ Đời sống mới
Đức Thánh Linh	Ăn năn Được báp-têm Khao khát Đến với Chúa Giê-xu Cầu xin Nhận lãnh / uống Đầu phục	Đức Thánh Linh	Thân thể Đấng Christ

Phép báp-têm của Giăng là báp-têm về sự ăn năn nhưng ông sẽ không báp-têm cho ai không chịu ăn năn. Phép báp-têm của Giăng không sản sinh ra sự ăn năn. Giăng làm báp-têm cho họ vì ông nhận ra rằng người đó đã ăn năn rồi.

Trong phép báp-têm dành cho Cơ Đốc nhân (báp-têm bằng nước) thì chúng ta được báp-têm để vào trong Đấng Christ. Tuy nhiên, ngay lúc chúng ta nhận báp-têm thì chúng ta đã ở trong Đấng Christ rồi vì chúng ta đã nghe

Phúc Âm và chúng ta đã tin nhận Chúa. Nếu không có những điều đó thì chúng ta không có quyền nhận báp-têm. Được báp-têm bằng nước không phải để đưa chúng ta vào trong Đấng Christ mà đúng hơn là nó đóng ấn cho chúng ta rằng chúng ta đã ở trong Đấng Christ rồi.

Cũng giống như vậy với báp-têm trong Đức Thánh Linh: “Vì tất cả chúng ta đều đã chịu báp-têm trong một Thánh Linh để trở thành một thân thể.” Điều này không có nghĩa là chúng ta không đang ở trong một thân nhưng đây là sự ấn chứng rằng chúng ta đã ở trong một thân rồi.

Trong mỗi phép báp-têm, chúng ta đều có yếu tố “báp-têm trong” và “báp-têm để trở thành.” “Trong” là môi trường mà chúng ta được báp-têm. Với báp-têm của Giăng thì môi trường là nước và với báp-têm của Cơ Đốc nhân thì môi trường cũng là nước. Nhưng với báp-têm trong Đức Thánh Linh thì môi trường là Đức Thánh Linh.

Điều mà chúng ta được báp-têm “để trở thành” là điều mà chúng ta đã có rồi, nhưng nó đánh dấu một tình trạng hay một địa vị mới: trong sự ăn năn, trong Đấng Christ và trong một thân thể.

Ý của Phaolô trong I Cô-rinh-tô 12:13 là Đức Thánh Linh được chỉ định để sản sinh sự hiệp một trong thân thể. Bất hạnh thay (và đây là một trong những bi kịch trong lịch sử Hội Thánh cận đại), Hội Thánh đã cậy sức riêng để làm công tác mục vụ và có tâm trí xác thịt thay vì đón nhận sự hiệp một thì chúng ta lại thường dùng báp-têm trong Đức Thánh Linh để gây ra sự chia rẽ. Vì để xảy ra điều này, tất cả chúng ta cần phải ăn năn.

Báp-têm trong Đức Thánh Linh được chỉ định để cho chúng ta biết rằng chúng ta là một phần trong thân thể và cho thấy rằng mỗi người là tín hữu thật sự, cho dù

hệ phái hay chủng tộc và văn hóa nào đi chăng nữa thì chúng ta cũng là chi thể trong một thân thể. Chỉ có một Đức Thánh Linh và chỉ có một thân. Sự hiệp một của thân thể Đấng Christ là mục đích của Đức Chúa Trời. Bất hạnh thay, giống như nhiều điều khác, chúng ta lại lạm dụng mục đích của Đức Chúa Trời.

Hiệp Một, Không Chia Rẽ

Cũng giống kiểu như vậy, những buổi lễ thông công là để nhấn mạnh sự hiệp nhất trong một thân. Chúng ta đã làm gì qua bản ngã của chúng ta? Chúng ta lại để cho những buổi lễ thông công chia rẽ chúng ta. Đó không phải lỗi của Đức Chúa Trời, đó là lỗi của chúng ta. Tất cả chúng ta cần phải chịu trách nhiệm về việc cổ vũ cho sự chia rẽ trong thân thể Đấng Christ.

Ví dụ như người không ân tứ thì lúc nào cũng chỉ trích trong khi những người Ngũ Tuần / Ân Tứ thì ngạo mạn. Tôi là một người Ngũ Tuần đủ lâu để biết câu khẩu hiệu nổi tiếng của chúng tôi là “Chúng ta có tất cả.” Tuy nhiên, khi tôi nhìn vài người trong họ, tôi nghĩ *“Những gì bạn đang có, nó chẳng là gì nhiều cả!”* Sự ngạo mạn này đã làm xúc phạm nhiều người và nó khiến cho họ bị bỏ lỡ mất ơn phước của Đức Chúa Trời.

Mặc dù chúng ta là những người Ân Tứ, có “Phúc Âm Trọn Vẹn”, chúng ta cũng không có hơn được những gì thích hợp với ân điển của Đức Chúa Trời. Chúng ta có lẽ nhận được báp-têm và nói tiếng lạ nhưng vẫn sẽ thiếu hụt đi tiêu chuẩn của Chúa. Bởi vì dù chúng ta có báp-têm trong Đức Thánh Linh thì vẫn không bảo đảm rằng chúng ta hoàn hảo hay trưởng thành. Báp-têm trong Đức Thánh Linh là sự giúp đỡ để cho chúng ta trở nên trưởng thành hơn là xem báp-têm như là ấn chứng cho sự hoàn hảo.

Nhiều Cơ Đốc nhân được đỡ đầu Đức Thánh Linh có thái độ rằng họ đã được cứu, được tái sanh, được báp-têm bằng nước, nói được tiếng lạ là họ đã đến đích. Sự thật đúng hơn là họ chỉ mới bắt đầu! Báp-têm trong Đức Thánh Linh không phải là mục tiêu nhưng là cửa ngõ. Nếu chúng ta coi cửa ngõ như mục tiêu thì chúng ta sẽ không bao giờ đi xa hơn được nữa.

Nhiều người trong chúng ta cần lưu ý điều đó. Chính bản ngã của chúng ta gây ra sự chia rẽ trong chúng ta, nhưng báp-têm trong Đức Thánh Linh là để mang Cơ Đốc nhân đến sự hiệp một.

Sự Biểu Hiện Trên Phương Diện Thuộc Thể

Những biểu hiện thuộc thể thường đi kèm theo báp-têm bằng Đức Thánh Linh có thể kiểm soát được và chúng ta cần phải xem xét điều này. Theo ý kiến của tôi thì hầu hết Cơ Đốc nhân đang sống theo cái mà tôi gọi là “sống kìm nén.” Họ không tự do để bày tỏ những gì mà Đức Chúa Trời đặt để trong họ bởi vì họ giữ mình theo sự phẩm giá chuẩn mực: nói giọng nhỏ nhẹ, không được quá phấn khích, và ngồi thẳng đứng trên ghế. Khi chúng ta trong Hội Thánh thì chúng ta phải đứng lên, ngồi xuống, quỳ gối, đứng lên và sau đó bước ra khỏi Hội Thánh.

Tuy nhiên, cách cư xử như thế rất ít thấy trong Tân Ước của Cơ Đốc giáo. Đây là vấn đề thực tế, rất ít kinh nghiệm được ghi lại về những người như thế trong Kinh Thánh, hầu hết chúng ta thấy Kinh Thánh ghi chép lại rằng người ta phấn khích. Khi bạn đọc Thi Thiên của Đa-vít, bạn sẽ thấy ông rống lên, ông gào khóc, ông khóc ướt sũng giòng mình. Ông là một người đầy cảm xúc. Khi Chúa Giê-xu kêu rên và khóc; Ngài đã thể hiện cảm xúc của mình.

Không ai có hơn kinh nghiệm như tôi đã từng trải qua. Tôi được nuôi dưỡng tại Anh với truyền thống “trường điểm” rất được chú ý đến, nghĩa là bạn tham dự vào một trong những trường có danh thế và độc quyền nhất trong vùng đất đó.

Tôi được giáo dục tại Eton và Cambrigde; tôi là người ủng hộ mạnh mẽ cho đế chế vương quyền. Cứ như thế, tôi tham dự đều đặn những buổi lễ tại Hội Thánh của nước Anh là nơi mà “tiếng Anh quý tộc” được dùng trong từng câu chữ: cao quý, lãnh đạm và trang nghiêm. Tuy nhiên, vào một đêm ở trong căn phòng tại doanh trại quân đội trong Thế chiến II, Chúa đã báp-têm tôi bằng Đức Thánh Linh. Tôi đã quá dốt để biết rằng bạn phải đi Hội Thánh để được cứu và được báp-têm trong Đức Thánh Linh. Tôi tiếp nhận cả hai trong một căn phòng tại doanh trại quân đội vào giữa đêm như vậy.

Hầu hết chúng ta, bởi vì sự nhào nặn của văn hóa, đã dập tắt cảm xúc của chúng ta. Chúng ta không được bày tỏ tự do những gì mà Đức Chúa Trời đã làm cho chúng ta. Sự thờ phượng thật không phải chỉ nói bằng lời; nó là thái độ của toàn bộ cơ thể. Hình ảnh thờ phượng theo Kinh Thánh là cúi gập xuống, quỳ, nằm phủ phục và vỗ tay.

Chúng ta đã thiếu hụt đi tiêu chuẩn theo Kinh Thánh, và một trong những lý do chính là chúng ta đã không bày tỏ những gì mà Đức Thánh Linh đặt để trong chúng ta. Chúng ta đã dập tắt hay ngăn cản Đức Thánh Linh. Chúng ta phải cố gắng trở nên cao quý vì chúng ta nghĩ rằng nó là điều đúng đắn phải làm. Chúng ta sợ trở thành quá cảm xúc hay quá phấn khích. Tôi nhấn mạnh điều này khi chúng ta tiếp cận đề tài về sự biểu lộ trên phương diện thuộc thể bởi vì kinh nghiệm của chúng ta đã mang chúng ta đi quá xa khỏi những gì mà Kinh Thánh cho thấy đó là những điều rất bình thường.

Những Ví Dụ Trong Kinh Thánh

Đây là một danh sách ngắn về những người trong Kinh Thánh đã gặp được Chúa và cả việc họ phản ứng như thế nào về phương diện thể lý.

Áp-ra-ham. Đức Giê-hô-va hiện ra với ông và Áp-ra-ham đã làm gì? Ông sấp mặt xuống đất (Sáng Thế Ký 17:1-3). Bao nhiêu người trong chúng ta sẽ làm như thế? Tôi thường mỉm cười khi tôi nghe những Cơ Đốc nhân hát nhạc thánh ca “Chúc tụng Danh quyền năng của Chúa Giê-xu, hãy để thiên sứ sa xuống và phủ phục trước Ngài.” Thành viên của các Hội Thánh yêu dấu đó nghĩ rằng thiên sứ có thể phủ phục xuống thì được nhưng không phải họ. Họ có phẩm cách cao quý hơn nhiều.

Dân Y-sơ-ra-ên. Khi Đức Giê-hô-va chấp nhận của tế lễ của họ và Ngài thiêu đốt bằng lửa siêu nhiên thì toàn dân cất tiếng reo mừng và cúi rạp xuống đất. (Lê-vi-ký 9:24). Họ không nín lặng. Kinh Thánh nói rất nhiều chỗ rằng “Chúng ta hãy lớn tiếng vui mừng” (Thi Thiên 66:1; 88:1; 95:1-2).

Xin hãy hiểu rằng lớn tiếng không có nghĩa là hát to ồn ào. Lớn tiếng là la to! Nhiều người trong các bạn không thể chối cãi được khi bạn đi xem trận đá banh hay xem trận đấu trên ti vi. Khi đội của bạn ghi bàn thì bạn làm gì? Bạn đứng phắt lên hoặc bạn sẽ la lớn tiếng! Tại sao? Bởi vì bạn quá phấn khích. Nếu bạn có thể phấn khích về đá banh thì tại sao bạn không thể phấn khích về Chúa Giê-xu và về Đức Thánh Linh?

Giô-suê. Ông gặp Tướng Chi Huy đạo quân của Đức Giê-hô-va ngoài thành Giê-ri-cô và ông đã sấp mặt xuống đất (Giô-suê 5:14). Tôi mạo muội mà nói rằng hầu hết tất

cả những người vĩ đại trong Kinh Thánh đều được kể đến ít nhất một lần rằng họ sấp mặt xuống trước Chúa.

Sau đó Đức Chúa Trời nói với Giô-suê “Hãy cởi giày khỏi chân vì nơi con đứng là đất thánh.” Tôi đã từng đến một nơi mà mọi người cởi giày khỏi chân họ. Một lần, tại một hội nghị ở Jerusalem. Chúa đã vận hành, và không cần ai hướng dẫn, tất cả mọi người đều lặng lẽ cởi giày mình ra khỏi chân bởi vì họ biết rằng họ đang ở trong nơi thánh.

Những thầy tế lễ. Khi lửa của Đức Chúa Trời, sự hiện diện và sự vinh hiển của Đức Chúa Trời giáng xuống đền thờ, các thầy tế lễ té sấp mặt mình xuống đất vì họ không thể đứng nổi được nữa. (II Sử Ký 5:14).

Giê-rê-mi. Tôi thích đọc Giê-rê-mi vì ông là một vị tiên tri đáng kính. Hãy xem sự phản ứng về phương diện thuộc thể của ông đối với sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Về các kẻ tiên tri (những tiên tri giả): Lòng dạ tôi tan nát; xương cốt tôi rã rời (run rẩy); Tôi như người say, như người say khướt vì rượu, chính vì Đức Giê-hô-va vì những lời thánh của Ngài.

Giê-rê-mi 23:9

Phản ứng của Giê-rê-mi đối với sự thánh khiết của Chúa rất thuộc thể. Ông nói “xương cốt tôi run rẩy”. Xương của bạn không thể nào run rẩy nếu toàn thân của bạn không run rẩy. Giê-rê-mi nói “Tôi như là một người say bởi vì sự thánh khiết của Đức Giê-hô-va”. Khi cảm nhận được sự thánh khiết của Đức Chúa Trời thì điều đó có thể sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ thân thể vật lý của bạn. Bất hạnh thay, đa số các bạn lại sống ở dưới mức độ mà bạn có thể kinh nghiệm được quyền năng của Đức Thánh Linh.

Các sứ đồ. Vào ngày lễ Ngũ Tuần khi Đức Thánh Linh giáng lâm, các sứ đồ cư xử rất kỳ lạ, theo cái cách chẳng cao quý chút nào. (Công Vụ 2:13). Tất cả bọn họ đều cùng nhau nói những thứ tiếng mà họ chưa từng nghe. Và những người không tin Chúa đã nói gì về họ? “Họ say rượu rồi!” Có bao giờ bạn nghe người ta nói về bạn như vậy khi bạn bước ra khỏi Hội Thánh chưa?

Sứ đồ Giăng. Ông đã gặp gỡ Chúa Giê-xu trong một khái tượng và ông ngã quỵ xuống dưới chân Ngài như chết vậy. (Khải Huyền 1:17) Có một quyền năng tràn ngập ông làm ông không thể đứng nổi được nữa.

Thường thì khi Đức Thánh Linh giáng xuống trong quyền năng, tôi từng thấy người ta ngã xuống, nằm trên sàn nhà trong một khoảng thời gian dài, họ run rẩy, nhảy múa trong vui mừng, khóc và cười. Tuy nhiên, bởi vì bối cảnh tôn giáo của họ, người ta thường cảm thấy sợ và loại bỏ đi những hành vi như thế. Chúng ta cần phải nói rộng sự tự do của chúng ta trong Đức Thánh Linh để dọn chỗ cho Ngài, để cho toàn bộ thân thể vật lý của chúng ta được kinh nghiệm Chúa.

Bảy Yêu Cầu Cần Có Để Nhận Lãnh

Có bảy yêu cầu cần có để nhận lãnh báp-têm trong Đức Thánh Linh. Rất quan trọng để hiểu những điều này để chúng ta có thể nhận lãnh trọn vẹn những gì Đức Chúa Trời dành cho chúng ta.

1. **Ăn năn.** “Hãy ăn năn... chịu báp-têm” (Công Vụ 2:38).
2. **Nhận báp-têm.** “Nhận báp-têm... và mỗi người sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh” (Công Vụ 2:38).

3. **Khao khát.** Chúa Giê-xu nói “Nếu người nào khát, hãy đến với Ta mà uống”. (Giăng 7:37-38).
4. **Đến với Chúa Giê-xu.** Chỉ có một Đấng làm báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Nếu bạn muốn nhận báp-têm, bạn phải đến với Đấng làm báp-têm.
5. **Cầu xin.** Chúa Giê-xu nói “Nếu các con là người xấu còn biết cho con cái mình các vật tốt, huống chi Cha ở trên trời lại chẳng ban Đức Thánh Linh cho người xin Ngài sao!” (Lu-ca 11:13). Nhiều Cơ Đốc nhân nói rằng “Nếu Chúa muốn tôi có Đức Thánh Linh, tôi nghĩ Ngài sẽ tự ban cho tôi, tôi không cần phải xin”. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu nói bạn *cần* phải xin. Cha trên trời sẽ ban Đức Thánh Linh cho những ai cầu xin Ngài.
6. **Nhận lãnh/Uống.** Nhận lãnh được ví như uống. (Công Vụ 8:14-15; Giăng 7:37).
7. **Đầu phục.** Đây là phần khó nhất đối với một số người. Bạn phải đầu phục chi thể bất kham trong thân thể bạn, chi thể mà bạn không thể kiểm soát được, đó là cái lưỡi. Khi Đức Thánh Linh kiểm soát được cái lưỡi thì đó là bằng chứng rằng Ngài đã giáng xuống và nắm quyền kiểm soát.

Trong Kinh Thánh cái lưỡi được gọi là “sự vinh quang của tôi”. Không phải tất cả bản dịch đều diễn đạt theo cách này, nhưng trong Thi Thiên 16:9 tác giả Thi Thiên nói rằng “Therefore my heart is glad and my glory rejoices” (Do đó, lòng tôi vui vẻ và sự vinh quang của tôi mừng rỡ). Phi-e-rơ đã trích dẫn Thi Thiên để nói trong Công Vụ 2:26 “Do đó, lòng tôi vui vẻ, lưỡi tôi mừng rỡ.”

Lưỡi của chúng ta là sự vinh quang của chúng ta bởi vì chúng ta được Chúa tạo dựng nên cái lưỡi với một mục

đích tối cao: để tôn vinh Chúa. Dùng lưỡi để nói mà không tôn vinh Chúa là sử dụng sai mục đích. Khi Đức Thánh Linh đến và kiểm soát môi miệng chúng ta thì mọi điều chúng ta nói sẽ dùng để tôn vinh Đức Chúa Trời. Điều này có lẽ là lần đầu tiên chúng ta thật sự dùng lưỡi của mình đúng với mục đích mà Đức Chúa Trời đã tạo nên cái lưỡi trong miệng của chúng ta.

Bạn Có Khao Khát Không?

Chúng ta đến phần kết của sự giảng dạy này và chúng ta cần phải xem xét việc thực hành. Khi bạn đọc những điều này, có lẽ bạn bắt đầu nhận ra rằng mình khao khát. Tôi sẽ chỉ cho bạn cách đơn sơ như thế nào để bạn nhận lãnh được kinh nghiệm này ngay bây giờ.

Chúa Giê-xu nói:

³⁷ Ngày cuối cùng là ngày rất quan trọng của kỳ lễ, Đức Chúa Jê-sus đứng dậy và công bố rằng: “Nếu người nào khát, hãy đến với Ta mà uống. ³⁸ Người nào tin Ta thì những dòng sông sự sống sẽ tuôn tràn từ lòng mình, đúng như Kinh Thánh đã nói.” ³⁹ Ngài nói điều này chỉ về Thánh Linh mà những người tin Ngài sẽ nhận được; bởi Thánh Linh chưa giáng xuống, vì Đức Chúa Jê-sus chưa được tôn vinh.

Giăng 7:37-39

Đức Thánh Linh chưa giáng xuống cho đến khi Chúa Giê-xu được tôn vinh. Nhưng khi Chúa Giê-xu ngự bên phải Đức Chúa Cha thì Ngài tuôn đổ Đức Thánh Linh xuống.

Những điều kiện tôi liệt kê ra đây rất là đơn sơ. Bạn có lẽ sẽ đáp ứng hết hoặc không đáp ứng hết tất cả những

điều kiện này. Tôi muốn nhấn mạnh rằng những sự hướng dẫn này giúp chúng ta bước vào sự kinh nghiệm đầy trọn trong Đức Thánh Linh. Nhưng Chúa Giê-xu là Đấng làm báp-têm và Ngài sẽ kiểm soát mọi sự.

Có lẽ bạn chưa từng được báp-têm. Tôi chưa được báp-têm khi Đức Chúa Trời đổ đầy tôi bằng Đức Thánh Linh bởi vì tôi chưa từng biết về việc được báp-têm là như thế nào. Những người ngoại đạo ở nhà Cột-nây cũng chưa được báp-têm.

Tuy nhiên, có những điều kiện căn bản mà tôi tin rằng Chúa Giê-xu đã tuyên bố rõ ràng trong phân đoạn Kinh Thánh này “Nếu người nào khát, hãy đến với Ta và uống.” Sau đó Ngài nói rằng “những dòng sông sự sống sẽ tuôn tràn từ lòng người ấy”. Thật là một sự biến đổi siêu nhiên, kì diệu! Bạn đến vì bạn khát và bạn trở thành một kênh dẫn nước tuôn tràn.

Khát nước đơn giản có nghĩa là chúng ta khao khát Đức Thánh Linh một cách khẩn thiết. Vậy thì bạn phải làm gì? Rất đơn giản, Chúa Giê-xu nói “Hãy đến với Ta”. Chỉ có một Đấng làm báp-têm, đó là Chúa Giê-xu, và chúng ta đến với Ngài để nhận báp-têm.

Điều kế tiếp là bạn uống. Đây là chỗ mà những người tôn giáo gặp rắc rối. Nó quá đơn sơ. Không ai uống nước bằng cái miệng ngậm lại và không ai nhận báp-têm trong Đức Thánh Linh bằng cái miệng ngậm kín. Bạn không đang uống nước, nhưng bạn đang thờ trong quyền năng siêu nhiên của Đức Chúa Trời. Tôi đã từng chứng kiến 3000 người nhận lãnh cùng một kinh nghiệm nhưng tất cả họ phải đều uống.

Sau khi uống, sẽ có sự đầy tràn. Hãy nhớ rằng “*Vì có đầy dẫy trong lòng thì miệng mới nói ra.*” (Ma-thi-ơ

12:34). Đây là lúc bạn phải vận dụng đức tin vì Đức Thánh Linh sẽ không nói thay cho bạn. Bạn phải nói theo những gì Đức Thánh Linh cho bạn từ ngữ để nói. Đây là một bước đi bởi đức tin, *“Không có đức tin thì không thể nào làm hài lòng Đức Chúa Trời” (Hê-bơ-rơ 11:6).*

Khi Chúa Giê-xu báp-têm tôi bằng Đức Thánh Linh, tôi có một cảm giác rất lạ từ trong lòng tôi. Tôi nghĩ thầm *“Chuyện gì vậy?”* Một cụm từ ập vào tâm trí tôi *“nói tiếng lạ”*. Tôi nghĩ *“Mình phải làm gì để nói tiếng lạ?”*.

Sau đó tôi nói lớn tiếng với Đức Chúa Trời trong căn phòng trống *“Lạy Chúa, nếu Ngài muốn con nói tiếng lạ thì con sẵn sàng để làm điều đó”*. Sau đó có một cảm giác di chuyển qua ngực của tôi vào trong miệng tôi và lưỡi tôi bắt đầu cử động. Tôi biết tôi không kiểm soát được nó và điều kế tiếp tôi phát hiện ra rằng tôi đang nói một thứ tiếng gì đó giống như tiếng Trung Quốc. Tôi thật sự sẵn sàng để đầu phục Đức Chúa Trời và Đức Thánh Linh đã ban lời nói cho tôi. Tôi tin Đức Chúa Trời đã di chuyển lưỡi cho tôi bởi vì tôi đã không biết được rằng tôi cần phải cộng tác với Ngài trong vấn đề này.

Bạn Có Muốn Nhận Lãnh Không?

Nếu bạn muốn nhận lãnh kinh nghiệm siêu nhiên và tuyệt vời này thì tôi sẽ hướng dẫn cho bạn lời cầu nguyện rất đơn sơ để bạn có thể cầu nguyện và trình dâng chính bạn lên cho Chúa Giê-xu như một ứng cử viên để làm báp-têm. Bạn sẽ đến với Ngài, cầu xin Ngài và sau đó uống. Đây là điểm mà tôn giáo cảm thấy khó khăn bởi vì bạn phải làm một điều quá đơn giản và thực tế đến nỗi trông có vẻ ngớ ngẩn. Bạn cần phải mở miệng mình ra và bắt đầu uống Đức Thánh Linh. Đó không phải là nước, nhưng đó

là Thần Linh của Đức Chúa Trời mà bạn đang uống vào.

Sau đó một chốc, những từ ít ỏi bạn có được sẽ trở thành một dòng sông và nó bắt đầu tuôn tràn từ miệng của bạn. Cho dù bạn đang ở nơi đâu, hãy giữ riêng chính mình với Chúa, đừng bận tâm đến những gì xung quanh. Hãy nhớ bước cốt yếu này: bạn uống (hít vào) và vào một thời điểm nào đó bạn bắt đầu nói bằng đức tin. Là con cái của Đức Chúa Trời, nếu bạn hỏi xin bánh thì Ngài sẽ không bao giờ cho bạn đá. Nếu bạn hỏi xin Đức Thánh Linh thì Đức Thánh Linh sẽ là điều bạn nhận lãnh được.

Phần đầu của sự cầu nguyện là tuyên xưng đức tin của bạn trong Chúa Giê-xu là Cứu Chúa của bạn. Nếu bạn chưa được cứu rồi, bạn có thể được cứu ngay tức thì khi bạn cầu nguyện. Sau đó bạn có đủ phẩm chất để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Xin hãy đọc lời cầu nguyện này to tiếng lên để bạn có thể nghe được lời cầu nguyện của mình. Khi bạn nói “amen” vào sau cuối của lời cầu nguyện thì đừng cầu nguyện thêm nữa bởi vì bạn đã xin Chúa Giê-xu làm báp-têm cho bạn bằng Đức Thánh Linh và Ngài đã làm rồi.

Bạn không nhận lãnh Đức Thánh Linh qua việc cầu nguyện, bạn nhận lãnh Đức Thánh Linh qua việc uống. Nhiều người sau đó cứ tự mình cầu nguyện, bởi vì trong lúc bạn cầu nguyện bằng ngôn ngữ của bạn thì bạn không thể nói thứ tiếng khác được nữa. Bạn phải ngưng nói tiếng Anh (tiếng Việt) và bắt đầu nói tiếng ngôn ngữ mới của bạn.

Xin vui lòng nhớ rằng bạn đang cầu nguyện với Chúa Giê-xu. Tôi chỉ đưa cho bạn những lời mà bạn có thể cầu nguyện với Chúa Giê-xu. Khi bạn nói “Amen” là bạn bắt đầu uống.

Lạy Chúa Giê-xu, con tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời và là con đường duy nhất

để đến được với Đức Chúa Trời. Con tin rằng Ngài đã chết trên thập tự giá vì tội lỗi của con và Ngài đã sống lại từ kẻ chết. Con xưng nhận những tội lỗi mà con đã phạm phải và con tin rằng Ngài tha thứ tội của con, tẩy sạch con bằng dòng huyết quý báu của Ngài. Con cảm ơn Chúa về tất cả những điều này.

Lạy Chúa Giê-xu, bây giờ con đến với Ngài là Đấng làm báp-têm cho con bằng Đức Thánh Linh. Con xin mở lòng ra với Chúa và con xin Ngài hãy báp-têm con bằng Đức Thánh Linh. Ngay bây giờ, con bắt đầu uống lấy Thần Linh của Ngài mà Ngài đã tuôn đổ xuống cho con rồi. [Uống (hít vào) hết sức bằng đức tin.]

Con tin cậy vào Ngài, Chúa ơi, Ngài ban cho con sự tuôn tràn. Trong đức tin, con cảm ơn Chúa vì những điều này. Trong Danh Chúa Giê-xu. Amen.

Bây giờ, hãy hít vào một hơi thật sâu, bắt đầu cong lưng của bạn và bắt đầu nói. Bạn cần phải nói rõ ràng đủ để bạn có thể biết rằng bạn được nói một thứ ngôn ngữ mới. Dành thời gian để tận hưởng trong Chúa. Hãy quên đi những nan đề, những thắc mắc của bạn, cứ để cho mọi việc tự nhiên. Khai phóng chính mình với Chúa qua kinh nghiệm này.

Nếu bạn gặp khó khăn, hãy nhớ rằng Chúa Giê-xu bảo Phierơ bước ra khỏi cái thuyền nhỏ của ông và bước đi trên mặt nước. Phierơ phải bước ra khỏi thuyền và bước đi. Chúa Giê-xu không làm điều đó dùm cho ông. Việc Phierơ bước đi không có gì là siêu nhiên cả, ông bước đi hằng ngày trong đời sống ông. Phierơ bước đi và quyền năng của Đức Chúa Trời giữ cho ông khỏi chìm. Giống như vậy,

nếu bạn đầu phục lưỡi của mình cho Đức Thánh Linh bằng đức tin thì Ngài sẽ cung cấp lời nói cho bạn, nhưng bạn phải bắt đầu nói.

Bây giờ, hãy cảm ơn Chúa Giê-xu vì món quà quý giá này. Nếu bạn thấy phấn khích một chút thì điều đó cũng dễ hiểu thôi. Một khi bạn bắt đầu nói thứ tiếng mới này, bạn đang tương giao trực tiếp với Đức Chúa Trời. Đức Thánh Linh cầu nguyện qua bạn trực tiếp đến Đức Chúa Trời (I Cô-rinh-tô 14:2). Ngài không cần phải qua lời cổ chai trong tâm trí hạn hẹp của bạn nữa bởi vì tâm linh của bạn được tự do tương giao với Đức Chúa Trời.

Đừng dừng lại ở một lần kinh nghiệm. Hãy để việc nói tiếng lạ trở nên một phần trong cuộc sống hằng ngày của bạn và để món quà quý giá này của Đức Chúa Trời sẽ trở nên trôi chảy hơn, dư dật hơn khi bạn đầu phục chính mình cho Ngài.

Ân Tứ Này Sẽ Làm Được Gì?

Rất quan trọng để hiểu được Kinh Thánh nói gì về tiếng lạ. Khi bạn tăng trưởng trong ân tứ này bạn phải khắc ghi những điều này trong tâm trí của mình.

Đầu tiên, Phaolô nói rằng *“Vì nếu tôi cầu nguyện bằng tiếng lạ thì tâm linh tôi cầu nguyện, nhưng tâm trí tôi không nhận được kết quả gì” (I Cô-rinh-tô 14:14)*. Nếu bạn không hiểu những lời ra khỏi môi miệng mình hay nếu chúng nghe có vẻ ngớ ngẩn, thì điều đó bình thường. Phaolô nói rằng tâm trí của mình sẽ không hiểu. Đó là tâm linh của bạn cầu nguyện chứ không phải tâm trí của bạn. Tâm trí thường dùng để kiểm soát lời nói của bạn và dường như có vẻ lạ lẫm khi tâm trí không được kể đến nữa.

Thứ nhì, nói tiếng lạ gây dựng chính mình. Phaolô nói rằng “*Người nói tiếng lạ tự xây dựng (gây dựng, làm mạnh) chính mình*” (I Cô-rinh-tô 14:4).

Thứ ba, khi chúng ta nói hay cầu nguyện bằng tiếng lạ thì chúng ta đang nói chuyện trực tiếp với Đức Chúa Trời (I Cô-rinh-tô 14:2). Cầu nguyện bằng tiếng lạ là kết nối trực tiếp với Đức Chúa Trời mà nó giúp chúng ta tránh đi những rắc rối về tư tưởng và tư dục của chúng ta. Khi chúng ta cầu nguyện bằng tiếng lạ, chúng ta có thể bảo đảm rằng chúng ta đang cầu nguyện theo ý muốn của Đức Chúa Trời.

Kinh Thánh nói rằng “*Kìa, Đức Chúa Trời không bỏ người trọn vẹn... Chúa sẽ làm cho miệng anh đầy tiếng cười và môi anh tràn ngập tiếng reo mừng [lớn tiếng vui mừng].* (Gióp 8:20-21).

THÔNG TIN VỀ TÁC GIẢ

Derek Prince (1915–2003) có cha mẹ là người Anh nhưng được sinh ra tại Ấn Độ. Mặc dù được đào tạo để trở thành học giả tiếng Hy Lạp và tiếng Latinh tại trường Đại học Eton và Đại học Cambridge, nước Anh, nhưng ông còn tham gia học về triết học cổ đại và hiện đại tại trường Đại học King's College. Ngoài ra, ông cũng nghiên cứu một số ngôn ngữ hiện đại, bao gồm tiếng Do Thái và Aramaic, tại Đại học Cambridge và Đại học Hebrew ở Jerusalem.

Khi còn phục vụ trong quân đội Anh trong Thế chiến II, ông bắt đầu nghiên cứu Kinh Thánh và có một cuộc gặp gỡ với Chúa Jêsus Christ và chính cuộc gặp gỡ đó đã làm thay đổi đời sống ông. Sau cuộc gặp gỡ đó, ông đã rút ra hai kết luận: thứ nhất, Chúa Jêsus Christ là Đấng sống; thứ hai, Kinh Thánh là một cuốn sách đúng nghĩa, thực tế và không bị lỗi thời. Những kết luận này đã thay đổi toàn bộ cuộc đời ông, và sau đó ông đã dâng mình nghiên cứu và giảng dạy Kinh Thánh.

Ân tứ của Derek trong việc giải thích Kinh Thánh và sự dạy dỗ một cách rõ ràng và đơn giản đã giúp xây dựng một nền tảng đức tin cho hàng triệu con người. Cách tiếp cận phi hệ phái, phi giáo phái đã khiến cho việc giảng dạy của ông trở nên thiết thực và hữu ích cho những người thuộc mọi chủng tộc và tôn giáo.

Ông là tác giả của hơn 60 đầu sách, 600 audio và 100 video giáo lý. Phần nhiều trong số đó đã được chuyển ngữ và xuất bản sang hơn 60 ngôn ngữ. Kênh radio hàng ngày của ông được dịch sang tiếng Ả-rập, tiếng Trung (Amoy, tiếng Quảng Đông, tiếng Quan Thoại, Thượng Hải, Swatow), Croatia, Đức, Malagasy, Mông Cổ, Nga, Samoa, Tây Ban Nha, Bahasa Indonesia và Tongan. Chương trình radio tiếp tục vươn đến nhiều người trên khắp thế giới.

Chức vụ Derek Prince tiếp tục sứ mạng vươn tới các tín hữu ở hơn 140 quốc gia với sự giảng dạy của Derek, để hoàn thành sứ mạng cứ tiếp tục “cho đến khi Chúa Jêsu trở lại”. Điều này được thực hiện thông qua hơn 30 Văn phòng Derek Prince trên khắp thế giới, bao gồm những công trường chính ở Úc, Canada, Trung Quốc, Pháp, Đức, Ấn Độ, Indonesia, Malaysia, Myanmar, Nepal, Hà Lan, New Zealand, Na Uy, Pakistan, Nga, Nam Phi, Thụy Sĩ, Vương quốc Anh, Hoa Kỳ và Quần đảo Thái Bình Dương.

Để biết thông tin hiện tại về những địa điểm này và các địa điểm khác trên toàn thế giới, hãy truy cập www.derekprince.co.nz

Để truy cập thêm những sự dạy dỗ Kinh Thánh chất lượng cao hơn của Derek Prince, vui lòng truy cập: <https://vi.dpmvietnam.org/> và <https://en.dpmvietnam.org/> hoặc mã:

CHÌM NGẬP TRONG THÁNH LINH

Tác giả: Derek Prince

Người dịch: Angel Dương

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi - Hoàn Kiếm - Hà Nội

ĐT: (04) 37822845 - Fax: (04) 37822841

Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc

Ths. Nguyễn Hữu Có

Biên Tập: **Vũ Văn Hiếu**

Trình bày: Tô Ngọc Phục Sinh

Biên tập kỹ thuật: Tô Ngọc Phục Sinh

Sửa bản in: Tô Ngọc Hoàng Bích

Đơn vị liên kết: Bà Trần Thị ngọc Thi, Cty TNHH DV-TM-SX-In Thiên Ngôn, 134/8 Hoàng Hoa Thám, phường 12, quận Tân Bình, thành phố Hồ Chí Minh.

Số lượng in 1.000 bản, khổ 12 x 20 (cm)

In tại Cty TNHH DV-TM-SX-In Thiên Ngôn,
134/8 Hoàng Hoa Thám, P.12, Q.Tân Bình, Tp.HCM

Số ĐKXB: 3158-2020/CXBIPH/03-92/TG

Mã ISBN: 978-604-61-7179-9

QĐXB: 312/QĐ-NXBTG ngày 13 tháng 08 năm 2020

In xong và nộp lưu chiểu quý III năm 2020